

Sobota, 20. avgust 2022

SUPER CARPE DIEM

ZDRAVAventura

Foto Magle: Dravska Roža, Jana Ujčič, Matjaž Bravc (po novem Zdravcu), Tone

Trasa tradicionalnega spusta poteka od Športnega centra Ruše do Borutovega Dravacentra na Limbuškem nabrežju. Naša šefica Dravska Roža je odločila, da se za Sidraše spodobi, da štartamo iz domače luke in oddelamo dvojno dolžino. Rečeno, storjeno! Skupaj z Jano in Ljubom smo bili množica osmih srečnejšev.

Pravočasno smo priveslali na štartno mesto in se pridružili veliki množici.

Organizatorji se vedno izkažejo. Za simbolično štartnino ti posodijo plovilo in opremo, dobiš jutranjo kavico in okrepčilo, vodo za na pot ter majico in kapo z logotipom prireditve. Ne pozabite! Če hočeš dobiti majico primerne velikosti, moraš biti bolj zgoden. Tik pred štartom je naš Ljubo lahko izbiral med XL in XXL.

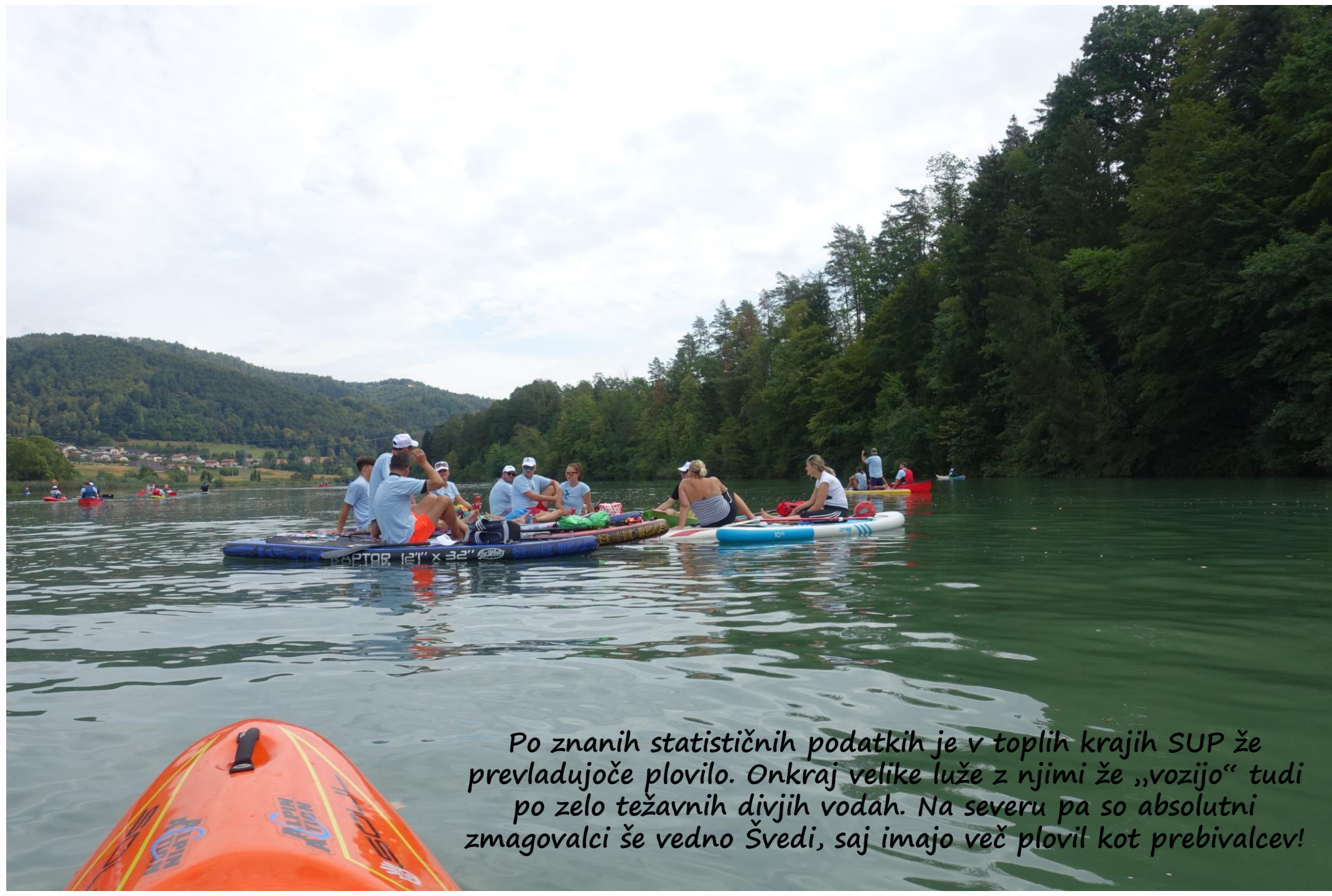
Pred štartom še hitro po eno kavico ali dober sendvič z domačimi dobrotami.

Ura je natanko 10:30 – ŠTART!

Nekdo ob meni je dejal: „Tako bi moralo biti na Dravi pogosteje v poletnih mesecih!“ Jaz sem samo dodal, da bi tudi na naših mestnih turah lahko bilo podobno. Nekoč je bila taka množica plovil ob Splavarskem krstu ali trgatvi Stare trte. In Milan Lorenčič - Tatko je na vodo „nagnal“ množico raftarjev in kajakašev Rafting kluba Maribor. Nekega leta smo dosegli rekord s skoraj 50 plovili (takrat so bili SUParji še zelo redki).

Po znanih statističnih podatkih je v toplih krajih SUP že prevladujoče plovilo. Onkraj velike luže z njimi že „vozijo“ tudi po zelo težavnih divjih vodah. Na severu pa so absolutni zmagovalci še vedno Švedi, saj imajo več plovil kot prebivalcev!

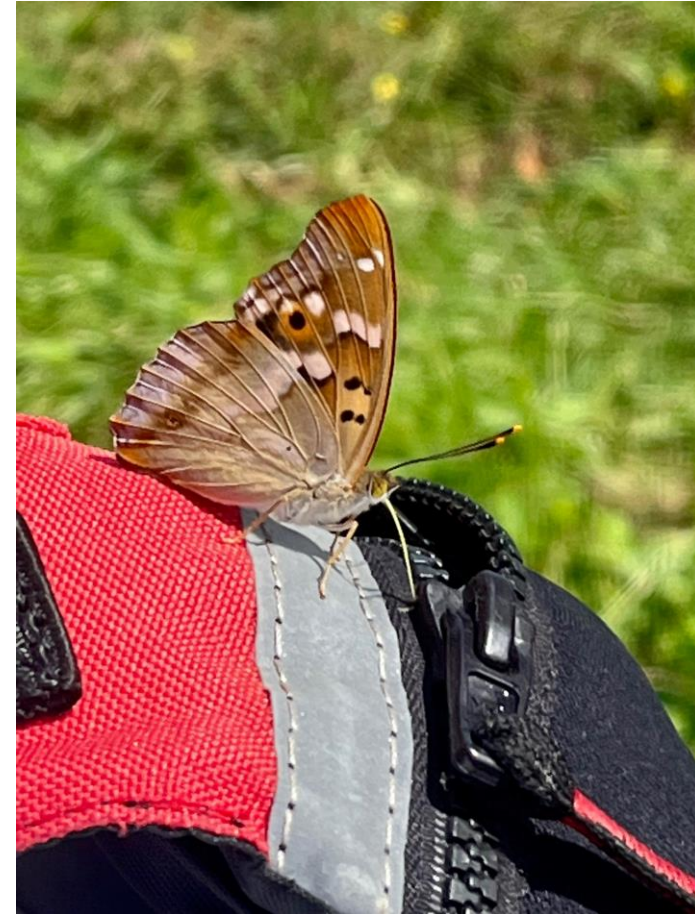

Pa smo nehote spet pri naših nekdanjih južnih bratih, ki so imeli bolj ali manj nevsakdanja ljudska „pravila“ za skoraj vsako priliko. Ta ujeti trenutek bi zagotovo označili z značilno trditvijo – PRAVO MUSKO.

Pit-stop pri Ljubovi Mitnici. Naša „kraljica Savinjskih brzic“ (v kratkem bo obelodanila originalno diplomo) je mojstrica za različna peciva. Poglejte tokratni rezultat njenega truda z jutranjo peko.

Baje lastna hvala nikoli ne more biti kaj drugega kot cena mala! Ampak ta lepotica (zagotovo je bila nežnega spola) je obletala in sedala samo na mojo malenkost, čeprav nas je bilo na kupu kar 10 poganjalcev dvolistnega vesla. Se sreča, da ni bil zraven naš maneken Bob, ker se potem najverjetneje sploh ne bi zmenila zame.

Pred ciljem pri Dravacentru.

To je vzgoja! Kuža je opravil svoje šele na kopnem!

Mi Sidraši smo znani po izjemnem kolektivnem duhu, ampak jaz osebno (in še kdo zraven) imam raje kratkega divjevodaša, kot dolgo turno „podmornico“. Na vodi in še posebej na kopnem.

Tudi pri (še) prazni mizi je pri nas vedno veliko dobre volje.

Videz vara. Sta kot moji vnučki? Kje pa, tu gre za pomembno nalogo obveščanja javnosti!

In potem se je ob spremljavi nebeških lučkarjev in tolkalcev neizprosno vlilo.

Naša šefica Dravska Roža in „mogul“ DDrava Matjaž. V uradnih dokumentih sicer Bravc, od nedavna pa ob polni luni sredi noči sredi Drave na Materi Dravulji krščen/preimenovan v Dravca.

Ko pa pride na vrsto še tretja mokrota (pod čalnom, z neba, po grlu), potem se indeks optimizma hipoma dvigne čez zgornjo mejo!

HVALA, RUŠANI!!! HVALA, JURE!!!
Nasvidenje v 2023!